

Öýkeledim senden, ogul!

Category: Kitapcy

написано kitapcy | 23 января, 2025

Öýkeledim senden, ogul!

KÜSTÜM SANA OĞLUM

Jandarma Uzman Çavuşlar 5 Temmuz 2011 sabahı kurulan kalles pususunda can verdiler. Tertipler o gün de sivil kıyafetlerle sokağa indiler. Yüksekova 21. Sınır Jandarma Tugay Komutanlığı'na varışlarında giyeceklerdi üniformalarını.

İçtimaya herkesten önce koşup ilk tekmili veren çavuşlara o gün kıtalarına ulaşmak kısmet olmadı. Hasmın karşısına çıkıp ilk hamleyi ona verme soyluluğundan gelmeyen tetikçiler sinsice arkadan doğrulttular namluları. Sıkılan 22 kurşun Nedim Zeydan caddesinin kaldırımlarında, apartmanların duvarlarında. 22 kez yankılandı. Evden kışlaya kadar her gün önlerini, yanları kollayan çavuşlaruyuşturucu tacirliğinin kalfalık, vatan satmanın ustalık, ihanetin erdem sayıldığı bir yer de olsa tetiğin arkalarından düşürüleceğini akıllarına getirmemişlerdi.

Çavuşlar kafataslarını parçalayıp beyinlerini sokağa saçan patlamalarla kıdem gözetircesine arka arkaya devrilirken nedendir bilinmez öldürülen oğlun ardından yakılmış bir ağıtın yükselip alçalan acılı sesini duyar gibi oldular. Analar kara haberi nasıl duydu, dağları dorukları aşıp, öpmeye, okşamaya doyamadıkları oğulların başucuna nasıl ulaştılar bize malum olmasa da şehitlere ayan olmalı ki can bedenden ayrılırken bir gülümseyiş yayıldı yüzlerine. Kundak bebesi gibi yine analarının kollarında, sıcaklığını özledikleri göğüslerindeydiler işte! O bildikleri Avşar-Türkmen ezgisi ananın yanan ciğerinden, kanayan yüreğinden şehitlerin kulağına ninni gibi akmaya başladı:

Yol üstünde ağca mezar

Yelin eser kumun tozar

*Öldürmüşler seni oğul
Kıratın bak gemsiz gezer.*

Analarının ak sütüyle mayalanan alca kanları Yüksekova kaldırımlarını sularken öylece o bildik sesin titreşimini, doyumsuz tadını adeta can suyu gibi içti şehitler.

Er atıyla, kuş kanadıyla der atalarımız. Seferlerde yoldaşı, sohbetlerde sırdaşı olup Kaf dağından aşırıldığı, dönülmez çöllerden geçirdiği eri ölünce soylu binitini yetim kalır. Dizgininden tutulmaz, gem vurulmaz olur. Divane gibi yemeden içmeden kesilir, yiğidinin dönüşünü bekler. Bakar ki giden gelmiyor: Avşar ağıtındaki gibi yulardan boşanır, eğerden sıyrılır, alır başını çekip gider. Her Avşar çocuğunun hayal dünyasında ılgar edip seferlere çıktığı bir kır atı vardır. Çavuşlar terki dünya edince gönül ummanında dağlara bellere sürüp tepelerden yel gibi, derelerden sel gibi geçtikleri kır atları da Dadaloğlu demişleyin bilinmezliğin enginine doğru çekip gittiler öylece...

Pınarbaşı Avşarı Yahya Çavuşla Kozan Avşarı Murat Çavuş, Toroslar'a çıkışın, Çukur'a inişin yüzyılları birbirine ulayan hikayeleriyle büyüdüler. Destan düzülen aşiret kavgalarının, boy hesaplaşmalarının acılı ezgileri, yiğitlerin ardından yakılan beyitler, yayla doruklarında yankılanan bozlaklar Avşar uşağının kulağından beynine akıp bir daha çıkmamacasına bilinçaltına yerleşir. Öyle olur ki; Turandan İran'a, Anadolu'dan Balkanlara uzanan geniş coğrafyada yaşanan binlerce yıllık serüvende her Avşar kendi geçmişinden izler bulur. Hayal coğrafyalarında ataların göçüyle dağ aşıp bel geçer, at sürüp il gezer, geçmişle gelecek arasında salınıp dururlar. Burun direğini sızlatan iskan türküleriyle Fırkayı İslahiye'ye, Derviş Paşa'ya ilenirler.

Çavuşlar da Karacaoğlan'dan, Dadaloğlu'ndan süzülüp gelen, dilden tele ulanıp her haneye taksim olan kültürel mirastan hisselerine düşeni daha beşik bebesiyken benliklerinde duyduklar. Avşar Obalarının hepsinden daha büyük olan vatanın aşiret mülkü gibi, uğruna vuruşulup can verilen yaylak gibi ölümüne savunulacağını öğrendiler. Hasımla yüz yüze gelip ilk

hamlenin ona verileceğini, yiğidin ardından vurulmayacağını, kallesin insan sayılmayacağını atalar töresi bildiler.

14 Mayıs'ta Yahya Çavuşla Kayseri'de yapılan düğünle dünya evine giren gelini Funda Adile'yi geçen Cuma oğluna teslim gidip döneli beri sürekli gördüğü kötü düşü içine atıp kimseye söylemeyen, karısına, kızına da açmayan Kamil Karaka ilk kez oğlunun çocukluk arkadaşı, geçen yıl Hakkari'de şehit düşen Uzman Çavuş Birol'un babası Ahmet Mutlu başsağlığına geldiğinde konuştu: " Arabayla yolda giderken oğlum, 'Baba buradan gitmeyelim, mayın döşemişlerdir' dedi. O kadar dikkatliydi, aklına geliyordu. Oğlum, sana nasıl kıydılar. Senin yerine keşke beni vursalardı. Yaralı olarak o kahpelere kurşun atamadın mı?"

Sabahın seherinde ölüm pususu kuranların yiğidiyle yüz yüze, göz göze gelip silaha sarılmanın yabancısı, sinsiliğin, kallesliğin ustası olduğunu nereden bilsin koca Avşar! İki erin karşılıklı vuruşmasında ölen oğula yakılan ağıtlara yansıyan kadere rızanın, isyanla karışık tevekkülün kültüründen gelen baba böylesi düzenlere hiç alışık değil. Yüksekova'da Avşar töresinin değil, ihanetin, acımasızlığın geçer akçe olduğunu yemin billah söyleseniz inanamaz baba Kamil. O, giden oğula yanarken bile vuruşma mertçe olmuşsa agusunu içe akıtıp katlanır acısına:

*Seni vuran dağlı mıydı
Kurşunları yağlı mıydı
Neye çekip sen vurmadin
Elin kolun bağlı mıydı*

deyip kadere ilenir giden oğlun ardından. Oğlun kanlısı da olsa günü gelip fırsat düştüğünde sinsice ardından değil erkekçe alnının çatından hesaplaşmak ister.

15 Mayıs'ta Funda Adile ile dünya evine girip birkaç gün sonra Yüksekova'ya dönen Yahya Çavuş sıra hasretine dayanamamış olmalı ki ansızın dayanıverdi baba hanesinin kapısına. Hane halkından önce mahalleyi gelincik tarlasına çevirmiş bayraklar karşıladı şehidi. Dostlar ahbaplar ardından su döküp duayla

uğurladıkları şehitlerini taşıyan ambulansı çepeçevre kuşatırken yukarıdakiler kapıya yığıldılar. Al bayrağa sarılı çavuşla helalleşmek hayli zor oldu geride kalanlar için. Salına dokundukları şehidin sıcaklığını, inceden inceye hala sızan alca kanın kokusunu duyar gibi oldular. Baba hanesinin bulunduğu apartmanı yukarıdan aşağı kaplamış ay yıldızlı bayrak arada bir hafifçe salındıktan sonra durgunlaşırıyordu nedense bu gün.

Pınarbaşı Merkez Camisinden yükselen sala dağları, belleri aşp ata yurdu Büyükgürleyen'deki hısım akrabanın, tuz ekmek dostlarının, öte dünyaya göçmüşlerin cümlesine Koca Çavuş'un encamını deyiverdi. Emri Hak vaki olduğunda ayakuçlarına yatırmalarını vasiyet ettiği büyük anayla büyük baba uzandıkları aile kabristanında oğul balını beklemeye başladılar.

Anne Selime kucakladı Merkez Camisinin musallasına uzatılmış tabutu sıkıca. Öylece kaldı konuşmadan. Teyze ana yarısıdır der atalar. Şehit Çavuş'un teyzesi okşadı tabutu: "Yahya, Yahya!" diye seslendi kardeş kuzusuna. Sonra oğlunu kucaklayıp havaya kaldırarak cemaate bağırdı ; "Bu da şehit olacak!" Aileyi görüntülemeye çalışan kameramanlara döndü kucağındakiyle: " Çekin, çekin de bütün kanallarda yayınlayın. Şehitler ölmez. Bak Mehmetçikler burada. Bizim bütün çocuklarımız Mehmetçik. Yayınlayın bunları ki başbakan duysun."

Doktor gözetiminde cenazeye katılan ana ağlamaktan kısılan sesiyle; "Kendisi Amerika'da okutuyor. Olmaz olsun başa geldi. Ortallığı sakinleştireyim diyordu kuzumu yedi" diye feryat edip yine tabuta sarıldı bırakmamacasına. Oğul teninin kendinden başkasının bilemeyeceği benzersiz kokusunu doyasıya çekti içine. Köylerden, obalardan inen binlerin iğne atsan yere düşmez kalabalığında Yahya'sının kundakta gülümseyerek uyurkenki, hazla kendisini emerkenki hali geldi gözünün önüne. Ateşe düşmüşçesine ağlarken bile "buradayım oğul" dediğinde sesi kesen bebesi ananın geldiğini duymuş olmalı aşağıdan. Ananın yanında yakınılmayacağını, kokusuyla mest olup, ninnisiyle derin uykuların doyumsuz düşlerine dalınacağını

bilen Yahya uzandığı yerden sessizce dinliyordu anasını. Ana yeniden seslendi aşıağıdaki oğula: “ Kuzum sana nasıl kıydılar? Kınalı kekliğim, sürmeli gözlüm, senin yerine babanla ben öleydik.” Gözünden sakınıp bakmaya kıyamadığı, seyrine doyamadığı oğlun acısıyla yeniden kendinden geçip bayılan ananın tabuta kenetlenmiş ellerini sökmekte hayli zorlandı sağlık görevlileri.

Funda ilk kez 52 gün önce düğünde sarılıp öptüğü hayat yoldaşının al bayrağa sarılı tabutuna kapandı. Duvakta yakılan kınası solmamış elleriyle okşayıp defalarca öptü tabutu. Seslendi şehidine: ‘Bir tanem sana nasıl kıydılar. Sana kıyanların elleri kırılsın. Bir tanem beni bırakıp nereye gidiyorsun? Canım böyle mi konuşmuştuk.’ Birlikte, baş başa yaşanacak uzun yılların, yetiştirilecek oğulların, kızların, ömür boyu sürececek bağlılığın andlarını vermişlerdi karşılıklı. Oyunbozanlık Yahya Çavuş’tan olmadı. Feleğin zagonu böyleymiş. ‘Ben sözümü tutamadım. Haneden erken ayrıldım bağışla’ diye seslenmek istedi aşıağıdan. Başka şeyler de demek istedi ama dili dönüp de ses çıkaramayınca, sükut edip dinledi öylece..

Babası başına geldiğinde ilk kez ayak duramadı Yahya Çavuş. Atanın yanında el kavuşturup divan durur Avşar Uşadı. Otur denmeden de oturulmaz. Babası seslenince yer yarılrsa içine girecekti koca çavuş. Nasıl mahcup olmasın? İlk kez kusur işleyip tınmadı töreyi, azar işitti babasından: ‘Küstüm sana oğlum. Niye kalkmıyorsun oradan yavrum?’ Yerinden doğrulmak istese de yekilmeleri boşa gitti, kalkamadı bir türlü. Babanın karşısında divan duramayınca da tabutun içinde küçüldükçe küçüldü. Utancından bir köşeye büzüldü kaldı.

Ağabey dar günün dayanağı, baba ocağının sığınadıdır kız kardeş için. Bacı er içinde gezen ağasının onurudur, iffetiyle obasının, soyunun gururudur. Kız kardeşi Durdu ağasının fotoğrafını sallayarak; ‘Ona nasıl kıydınız? O daha 26 yaşındaydı’ diye feryat etti. Çavuş’u sardıkları al bayrağı öpüp kokladı: ‘Ağabeyim, ağabeyim’ diye yasa başladı.

Yapılacaklar tezce yapılır, mevta bekletilmez. Öğleyn Kayseri Müftüsünün kıldırđı cenade namazından sonra helallik verdikleri Koca Çavuşu Avşar ellerine doğru uğurladılar. Al

bayrakları omuzlayıp yoldaşlarını uğurlamaya gelen Avşar gençleri: 'Kahrolsun PKK! Şehitler ölmez, vatan bölünmez' diye bağırdılar sürekli. Geçilen obaların, uğranılan köylerin yola dizilmiş sakinleri şehidi askerce selamlayıp Fatihayla salavatladılar. Köroğlu (Görogly) ölmeden muhayyel ölümüne türkü yakmış;

*'Kefenim biçildi tabutum hazır
Yetiş imdadıma boz atlı Hızır'*

– diye Hızır Nebi'ye seslenmişti.

Kefeni biçilip tabutu hazırlanan çavuş ta encamında son menzile, dünyaya gözlerini açtığı ata yurdu Büyük Gürleyen'e ulaştı. Mezar çoktan kazılmıştı. Babası Kamil, amcası Kazım ve kardeşi Yakup Karakaya, altına elenmiş ince toprak serili mezara incitmeden indirdikleri şehidin yönünü Kibleye çevirdiler. Üstüne tahtalar kapatılıp toprak atıldı. Büyük ana, büyükbaba ayakuçlarına uzatılan oğlun defnini sessizce seyrettiler. Fani dünyadan, ebedi alemden konuşmaya çok zamanları olacaktı nasıl olsa...

Funda Adile son toprak atılıp tümseklenen, başucuna, ayakucuna tahtaları dikilen mezara kapandı. Kimselerin duyamadığı kısık sesle bir şeyler söyledi yer altına konan can yoldaşına. Orada öylece uzanıp kalkmamacasına kalmak geldi içinden. Omuzlarından tutup kaldırırlarken soğumamış kabir toprağını avuçladı. Tez tez, ıratmadan gelmek üzere vedalaştı gönül verdiğiyle.

Not: Dadaloğlu Belediye Başkanlığı yayınladığı basın bülteniyle Avşarların büyük ozanı adına 9-10 Temmuz 2011 tarihlerinde yapılacak olan Dadaloğlu Şenlikleri'nin Avşar ellerinin Yahya'sının yerler altına konulduğu bir başka tür şenlik nedeniyle bu yıla mahsus olmak üzere iptal edildiğini açıkladı.

Av. Hüseyin ÖZBEK,
İstanbul Barosu Genel Sekreteri.

"İLK KURŞUN" gazetesı.